HAUTE NATURE

by Martin Wirtz

©Christian Dior Haute Couture Fashion Show Lente-Zomer - Parijs, Frankrijk - 21 januari 2013

Betoverend, weelderig of zelfs poëtisch; zo worden de tuinen van Wirtz steeds omschreven. In een nuchter gesprek met Martin Wirtz snoeit hij de grote woorden tot hun essentie. 'Mensen zien onze tuinen vaak als sculpturen, maar zo zien we het zelf niet.'

Wirtz, dat zijn tuinarchitecten Jacques Wirtz en zijn zonen Peter en Martin. Drie paar groene vingers die al decennia geworteld zitten in internationale faam. Van Les Jardins du Carrousel van het Louvre, langs de Britse lusttuin van Alnwick Castle, tot een catwalk voor Dior; hun projecten ogen superieur. En toch kan je met Martin Wirtz alleen een gesprek in opperste bescheidenheid voeren.

Exotisch groen

'De natuur als sculptuur, dat is niet waar wij naar streven. Het gebruik van bomen - en dan nog liefst een mengeling van verschillende soorten -, dat propageren we daarentegen des te meer. Ik vind het dan ook oprecht spijtig als we door lokale overheden verplicht worden om enkel inheemse beplanting te gebruiken. Het is zo'n enorme beperking,' vertelt Martin Wirtz. Niet alleen de kennis van mensen over planten en bomen, maar ook de bijenpopulatie lijdt eronder. Een mix van inheemse en exotische beplanting zorgt nu eenmaal voor een veel langere bloeitijd. 'Magnolia, Japanse kerselaar, Cladrastis, Liriodendron of Nyssa Sylvatica vind ik prachtige exoten. Begrijp me niet verkeerd, ik ben niet tegen inheemse beplanting, maar je mag dit soort zaken niet bekijken met oogkleppen op. Wist je trouwens dat dat verbod op exotische beplanting ook een wet was ten tijde van het nazisme?'

De tuin als mental coach

Of het ontwerpen van private tuinen en bedrijventerreinen hem nog wel kan boeien na die lange lijst luxe-projecten? O ja. Net doordat bedrijventerreinen bol staan van de voorschriften, dagen ze Martin Wirtz des te meer uit. 'Rondom de MG Tower in Sint-Denijs-Westrem bijvoorbeeld, waren alle mogelijke ingrediënten van technische complexiteit aanwezig. Daar hebben we de moerascipressen dusdanig moeten positioneren dat ze rusten op de steunpunten van de parking die eronder ligt.' Van het BMW-hoofdkwartier in Bornem tot de Universiteit Antwerpen, rondom bedrijven heeft het landschap een niet te onderschatten sociale functie, gelooft Wirtz. 'We willen een groen rustpunt creëren voor de mensen die er werken. Om naar te kijken of in te pauzeren. Wie investeert in groen, investeert ook in de productiviteit van zijn werknemers.' Ook al staat de traagheid van de natuur in schril contrast met de snelheid waaraan we leven, de tuin moet ons vertragen. En dat geldt zowel voor de openbare, de privé- als de bedrijfstuin. 'Een tuin of een park moet stress wegnemen, onze burn-out opvangen, onze agressie verminderen.' En een stad die dat helemaal begrepen heeft, dat is Ronse. 'Die stad is doordrongen van de juiste groencultuur. Daar werd beslist om voor hun nieuwe ontwikkeling eerst de volledige groenaanleg te doen en pas nadien aan de bouwwerken te beginnen. De omgekeerde aanpak, mooi toch?' Maar als we het openbare groen over de hele lijn bekijken, schiet België toch tekort, meent Wirtz. 'De aanplantingen van de verbindingswegen in ons land, dat lijkt wel een grap. Dan ben ik echt jaloers op Nederland of Duitsland.' Zijn advies voor de toekomst? 'Simpel: plant bomen. Dat zou een absoluut doel van de 21ste eeuw moeten zijn.' ■